HebrewBooks.org ©Moznaim Publishes. No commercial use allowed.

ח] **לבזבזין.** שפה סביב לשולחן והיא מקורנת: **וכי תימא עלי עיטין.** לשולחן הסמיכי ולא בעלי ולא מקבלי טומאה לגבי ליפוי לי לאו דמגביהין אחוק: **לא שנו.** דגבי חיפן בעיים לחזוקי בתר ליפוי אלא בכלי עץ אכסלגום דלא חציב כמסמס: **מקלעותיו לו.** שהיה מרוכב: **שולחנו של מדש מכפר עליו.** דנותן פרוסה [ב] לנחומים: **מנא הני מילי.** דעבדיון סניפין [ג]: **דפוסין.** שנערך וגילוח ונפפה בהן כלאחר כניס פירקין [נד.]: **קשוטיו אלו סניפין.** מריבויין דקרא. ליענין לחבריהן שמקפה הלחם וממזקו שלא יסבב ולא מפי השמועה (ד): **מנקיום אלו הקניס.** שמנקין הלחם מעיפוש: **שמסככין בהן את הלחם.** שעל הלחם מסככין הקניס בין חלה לחבירתה: **לא סידור קניס כו' ואי ס"ד סידור קניס לחוריי"פ.** כלאחפקא לעיל: **אמאי לא דמי שבת.** [א] לחף על גב דלחין שבות במקדש הכי טלטול לאו משום שבות הוא אלא לאימיחי כשבוש ושמוטי: **אפפר.** לגל לחי עלייהו שבת: **דעשמא מאי.** משוי להו לקניס משום עיפוש: **כי הא דאי שיעורא.** שטומטן מערב שבת ערבית ולמחר בחלי היום מסלקו ומסדר אחריס גלא קניס ולמולאי שבת מסדר הקניס כבי הא דאי שיעורא דהוי חלי יום לזו וחלי יום לזו (ו) לא מיעפשה: **כדתניא.** למולאי שבת מסדר קניס ומגביה רשפה כל חלה הסניה ונותן שלשה קניס על המטמונים אחת מכאן ואחת מכאן ואחת בחמצע וכן על הסניה בין לחם ללחם: **מרכיבה חלוס.** ממלעיות לכל סדר לריכות שלשה קניס תחת כל אחת ואחת הרי י"ב קניס והעליונה אין לריך לגלא שני קניס לפי שאין משוי עליה שיכבידנה על שלמטה היממה: **על עסרו של שלחן.** [ב] ולא מיעפש: **בביונויות.** של שפה טפחים. ולקמן [שם.] מפרש לה אמאי קרי לה ביונוית: משום לחיכה דבלילת ולחיכה דטפיח: **חוץ ממזבח הזהב.** שהיה אחה על אחת והקרן של מזבח העולה שהיו לו לגרבע פיומתו מרבע לחניס של אחת גובה ואחה על אחת עובי ואחה אחת היחה בחמה בת אחת טפחים ולקמן [ע"ב] מפרש לה דגובה לי לחוכ ורוחב (ב): **ג] קיסוד והסובב.** של מזבח העולה. וסולמו מפרש לקמן [שם]: **אמת בנין.** כגון חומת הבית ומזבח הזהב ומ"ש אמת בנין. כגון חומת ירושלים ואמת ביניהם ושלחן דמקדש אע"ג דלא בנין הוי ממדות [ד] **אמות.** בנין ששה טפחים ושל כלים חמשה אמר רבי יוחנן ושניהם מקרא אחד דרשו [3] **ואלה מדות המזבח באמות אמה אמה וטופח** וחיק

[ו] **לבזבזין** או בשלא חיפה את לבזבזין ואמר ליה [א] **לא שנא ציפוי עומד ולא שנא ציפוי שאינו עומד לא שנא חיפה את לבזבזין ולא שנא לא חיפה לבזבזין וכי תימא עצי שיטים חשיבי ולא בטלי הניחא לריש לקיש דאמר לא שנו אלא בכלי אכסלגום הבאים ממדינת הים אבל כלי מסמם חשיבי ולא בטלי שפיר אלא לרבי יוחנן [ב] דאמר כלי מסמם נמי בטלי מאי איכא למימר שאני שולחן דרחמנא קרייה עץ שנאמר [1] המזבח עץ שלש אמות גבוה ארבו שתים אמות [ו] ומקצעות לו וארכו וקירותיו עץ וידבר אלי זה השולחן אשר לפני ה' [ג] פתח במזבח וסיים בשולחן ר' יוחנן ור' אלעזר דאמרי תרוייהו בזמן שבית המקדש קיים מזבח מכפר על אדם ועכשיו שאין בית המקדש קיים שולחנו [ד] של אדם מכפר עליו: ארבע סניפין של זהב היו שם [וכו']: מנא הני מילי אמר רב קטינא אמר קרא [2] ועשית קערותיו וכפותיו וקשותיו ומנקיותיו [3] קערותיו אלו דפוסין כפותיו אלו בזיכין קשותיו אלו סניפין ומנקיותיו אלו קנים אשר יסך בהן שמסככין בהן את הלחם מותיב רבא לא סידור הקנים ולא נטילתן דוחות את השבת ואי סלקא דעתך דאורייתא אמאי אין דוחות את השבת [ה] הדר אמר רבא לאו מילתא הוא דאמרי [ז] דתנן כלל אמר רבי עקיבא כל מלאכה שאפשר לה לעשותה מערב שבת אינו דוחה את השבת והני נמי אפשר דלא דחי [ד] שבת עלייהו טעמא מאי דלא ליעפש לחם [ד] בבי האי שיעורא לא מיעפש כדתניא [ה] כיצד [ס] נכנס מערב שבת ושמטן ומניחן לארבו של שולחן [ו] ומוציא שבת נכנס מגביה ראשיה של חלה ומכנים קנה תחתיה וחוזר ומגביה ראשיה של חלה ומכנים קנה תחתיה [ה] ארבעה חלות צריכות שלשה קנים העליונה אינה צריכה אלא שנים לפי שאין עליה משאוי התחתונה אינה צריכה כל עיקר לפי שמונחת על טהרו [ו] של שולחן [ס] תנן התם רבי מאיר אומר כל אמות שהיו במקדש בינוניות חוץ ממזבח הזהב והקרן והסובב והיסוד רבי יהודה אומר [ו] אמת בנין ששה טפחים ושל כלים חמשה אמר רבי יוחנן ושניהם מקרא אחד דרשו [3] ואלה מדות המזבח באמות אמה אמה וטופח

[ב] **לגזוזין.** שפה סביב לשולחן והיא מקורנת: **וכי תימא עלי עיטין.** לשולחן הסמיכי ולא בעלי ולא מקבלי טומאה לגבי ליפוי לי לאו דמגביהין אחוק: **לא שנו.** דגבי חיפן בעיים לחזוקי בתר ליפוי אלא בכלי עץ אכסלגום הבאים ממדינת הים אבל כלי מסמם חשיבי ולא בטלי שפיר אלא לרבי יוחנן [ב] דאמר כלי מסמם נמי בטלי מאי איכא למימר שאני שולחן דרחמנא קרייה עץ שנאמר [1] המזבח עץ שלש אמות גבוה ארבו שתים אמות [ו] ומקצעות לו וארבו וקירותיו עץ וידבר אלי זה השולחן אשר לפני ה' [ג] פתח במזבח וסיים בשולחן ר' יוחנן ור' אלעזר דאמרי תרוייהו בזמן שבית המקדש קיים מזבח מכפר על אדם ועכשיו שאין בית המקדש קיים שולחנו [ד] של אדם מכפר עליו: ארבע סניפין של זהב היו שם [וכו']: מנא הני מילי אמר רב קטינא אמר קרא [2] ועשית קערותיו וכפותיו וקשותיו ומנקיותיו [3] קערותיו אלו דפוסין כפותיו אלו בזיכין קשותיו אלו סניפין ומנקיותיו אלו קנים אשר יסך בהן שמסככין בהן את הלחם מותיב רבא לא סידור הקנים ולא נטילתן דוחות את השבת ואי סלקא דעתך דאורייתא אמאי אין דוחות את השבת [ה] הדר אמר רבא לאו מילתא הוא דאמרי [ז] דתנן כלל אמר רבי עקיבא כל מלאכה שאפשר לה לעשותה מערב שבת אינו דוחה את השבת והני נמי אפשר דלא דחי [ד] שבת עלייהו טעמא מאי דלא ליעפש לחם [ד] בבי האי שיעורא לא מיעפש כדתניא [ה] כיצד [ס] נכנס מערב שבת ושמטן ומניחן לארבו של שולחן [ו] ומוציא שבת נכנס מגביה ראשיה של חלה ומכנים קנה תחתיה וחוזר ומגביה ראשיה של חלה ומכנים קנה תחתיה [ה] ארבעה חלות צריכות שלשה קנים העליונה אינה צריכה אלא שנים לפי שאין עליה משאוי התחתונה אינה צריכה כל עיקר לפי שמונחת על טהרו [ו] של שולחן [ס] תנן התם רבי מאיר אומר כל אמות שהיו במקדש בינוניות חוץ ממזבח הזהב והקרן והסובב והיסוד רבי יהודה אומר [ו] אמת בנין ששה טפחים ושל כלים חמשה אמר רבי יוחנן ושניהם מקרא אחד דרשו [3] ואלה מדות המזבח באמות אמה אמה וטופח

כלי אכסלגום. שם מקום דכפרק דס מטמא (זבחים דף נד.). מייתי לה נמי עזרות [ס]: **שאני שולחן דרחמנא קרייה עץ.** תימה דבסוף מוקדש (מגיחה דף כו:) תנן כל הכלים שהיו במקדש טעונין טבילה חוץ ממזבח הזהב והמזבח הנחושת מפני שהן בקרקע דברי רבי אליעזר וחכמים אומרים מפני שהן מלופין ומפרש בגמרא וחכמים מטמאין מפני שהן בטלי ולא בטלי ולא מקבלי טומאה לגבי ליפוי לי לאו דמגביהין אחוק: **לא שנו.** דגבי חיפן בעיים לחזוקי בתר ליפוי אלא בכלי עץ אכסלגום הבאים ממדינת הים אבל כלי מסמם חשיבי ולא בטלי שפיר אלא לרבי יוחנן [ב] דאמר כלי מסמם נמי בטלי מאי איכא למימר שאני שולחן דרחמנא קרייה עץ שנאמר [1] המזבח עץ שלש אמות גבוה ארבו שתים אמות [ו] ומקצעות לו וארבו וקירותיו עץ וידבר אלי זה השולחן אשר לפני ה' [ג] פתח במזבח וסיים בשולחן ר' יוחנן ור' אלעזר דאמרי תרוייהו בזמן שבית המקדש קיים מזבח מכפר על אדם ועכשיו שאין בית המקדש קיים שולחנו [ד] של אדם מכפר עליו: ארבע סניפין של זהב היו שם [וכו']: מנא הני מילי אמר רב קטינא אמר קרא [2] ועשית קערותיו וכפותיו וקשותיו ומנקיותיו [3] קערותיו אלו דפוסין כפותיו אלו בזיכין קשותיו אלו סניפין ומנקיותיו אלו קנים אשר יסך בהן שמסככין בהן את הלחם מותיב רבא לא סידור הקנים ולא נטילתן דוחות את השבת ואי סלקא דעתך דאורייתא אמאי אין דוחות את השבת [ה] הדר אמר רבא לאו מילתא הוא דאמרי [ז] דתנן כלל אמר רבי עקיבא כל מלאכה שאפשר לה לעשותה מערב שבת אינו דוחה את השבת והני נמי אפשר דלא דחי [ד] שבת עלייהו טעמא מאי דלא ליעפש לחם [ד] בבי האי שיעורא לא מיעפש כדתניא [ה] כיצד [ס] נכנס מערב שבת ושמטן ומניחן לארבו של שולחן [ו] ומוציא שבת נכנס מגביה ראשיה של חלה ומכנים קנה תחתיה וחוזר ומגביה ראשיה של חלה ומכנים קנה תחתיה [ה] ארבעה חלות צריכות שלשה קנים העליונה אינה צריכה אלא שנים לפי שאין עליה משאוי התחתונה אינה צריכה כל עיקר לפי שמונחת על טהרו [ו] של שולחן [ס] תנן התם רבי מאיר אומר כל אמות שהיו במקדש בינוניות חוץ ממזבח הזהב והקרן והסובב והיסוד רבי יהודה אומר [ו] אמת בנין ששה טפחים ושל כלים חמשה אמר רבי יוחנן ושניהם מקרא אחד דרשו [3] ואלה מדות המזבח באמות אמה אמה וטופח

באמות אמה אמה וטופח. פירוש [ס] מלא המזבח יהיה גחוחין מיעוטין יהא אמה אמה וטפח לחמותיו [ז] והן בשל חמש להויה לה של שפה אמה וטפח בשלו: וחיק המזבח כמשמעו [פסוקיו בגמרא מ"ט י"ד] שולחנו מכפר. להכנסת אורחין; מפוצלין מראשיהן. בראש כל לחם ולחם כדי שיהו סומכין בהן את הלחם והקנים מונחין ראשיהן על גבי אותן הפצולין: וכ"ח קנים היו. לב' הסדרים: ומפרש בגמרא מ"ט י"ד [סדר זה]. ארבע חלות צריכות שלשה קנים והעליונה ב' בלבד כו'. וכל קנה היה כחצי קנה מבוקע וחלול כדי שלא יהא לו כובד מפני שהוא של זהב. ונותן לארכו שם ד' כהנים נכנסין ב' נוטלין אותו הלחם מן השלחן של הארץ ארכן לארכו של בית: [ב] נותנין לחם הפנים בכניסתו, בשעה שהוציאום מן התנור עד שיקטירו המוספין או עד שיביאו הבזיכין כדאמר מוספין בו' בזיכין בז' ואחר כך ד' כהנים נכנסין ב' נוטלין אותו הלחם מן השלחן של שיש מליכין אותו לפנים וכו' וביציאתו. בשעת סלוקו נוטלין אותו ומניחין אותו על אותו של זהב עד שיקטירו את הבזיכין: ואי ס"ד דאורייתא כיון דנפקי מקראי אמאי אין דוחין את השבת: דקנים טעמא דלא מיעפש לחם בכי הא שיעורא בלילה וחצי יום שלא יהיו שם הקנים לא מיעפש לא את החדש ולא את הישן ואינו דומה את השבת: ארבעה חלות. משניה קא חשיב מלבד התחתונה: העליונה. [השששית מונחת עליה] אינה צריכה אלא ב' קנים לפי שאין עליה על החמישית אלא משוי חלה אחת: טהרו. על גבי השלחן עצמו על של זהב ולא מיעפשא: בבינונית. באמה בת ששה משום הכי קא קרי לה בינונית לפי שיש קטנה ממנה ויתירה ממנה: הקרן והסובב והיסוד. של מזבח החיצון: רבי יהודה אומר אמת הבנין. הקורות: של כלים. רבי יהודה מרבה כל הכלים באמה בת חמשה: אמה ושפח. אמה בת חמשה כלומר אמה שצריך להוסיף לה טפח קודם שתהא כאותה של בת ששה:

ט] לחוכי ס"ל ורקטיל דמיפוק לי כו'. י] מתניתא נותנין עד תיכף מת דמיכין שיך למתני' דלקמן (דף ס"ט ע"ב).

מוסף רש"י

לבזבזין. שפה לשלחן סביב. לא שנו. הן דקתני ליפוי מבעלי. אלא בכלי אכסלגום. בעלי אכסלגום שפיהו מחוד כ"כ (מגיחה כו:). דרחמנא קרייה עץ. לפי כשהוא מלופה שלחנו של אדם מכפר עליו. בהכנסת אורחין (שם כו: כז:). ר' מאיר אומר כל אמות שהיו במקדש וכו'. כל האמות שבמקדש בין של כלים בין של בנין היו מצדדות בבינוניות שהיא אמה בת שפה טפחים והיא קרויה בינונית מפני שיש בה אמה שהיא קטנה ממנה, והיא אמת יסוד ואומר ואמת הקרנות ואמת ריבוע של מזבח הפנימי כלאמר במתניתא מהאי קרא ואלה מדות המזבח באמות אמה אמה וטופח וגו' ויש גדולה ממנה שהיא בת תשעה טפחים כדתניא בפרקין (דף פו.) שאי אפשר שיהא היו בשוכן כבינוני אלא אמות שהיו בהיכל חמש אמות ושתים לאמה ומקום הוא על גבי מזבח שאר אמות שבהיכל